

altsaa varetage Befolkningens Interesse, medens Amtmanden varetager den mere almindelige Interesse. Naar jeg nu, uagtet jeg saaledes finder, at Amtsraadet ikke alene frembyder den samme Betryggelse for hensigtsmæssige Valg, men endog en større, dog skulde foretrække Udvalgets Fleertals Forslag, saa maatte der være andre Grunde tilføede dertil end de fremsførte, og det skulde da til Exempel være, at det medførte mindre Uleilighed, mindre Tidsspilde og mindre Beføstninger, men det er, som allerede udhøvet af Udvalgets Mindretal, saa langt fra at være Tilfældet, at det Modsatte netop er det. Amtsraadet er, som anført af Mindretallet, en allerede bestaaende Institution, medens der efter Fleertallets Forslag skal sættes et nyt, ikke lidet omstændeligt Apparat i Bevægelse for at skaffe Valgene iftand.

Den ærede Ordfører udtalte, at disse Valg ved Delegerede, paa den her foreslaaede Maade valgte, mere havde Lighed med de Valg, som finde Sted for Kjøbstæderne, end Valgene efter Lovforslaget, men det forholder sig ingenlunde saaledes; tværtimod ligne Valg, foretagne ved Amtsraadene og Valg foretagne ved Communalbestyrelserne, hinanden langt mere. Amtsraadet er den øverste Communalbestyrelse for Amtet, Communalbestyrelsen i Kjøbstaden er den øverste kommunale Autoritet for Kjøbstaden — der gives ingen Over-Communalbestyrelse for Kjøbstæderne. Den ærede Ordfører yttrede, at Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne ere valgte af Kjøbstadens Borgere; Communalbestyrelsen i Kjøbstaden bestaaer imidlertid ikke blot af Delegerede fra Beboerne i Kjøbstaden, men ogsaa af den kongelige Magistrat, og Magistratsmedlemmerne i Communalbestyrelsen i Kjøbstaden svare til Amtmanden i Amtsraadet. Amtsraadet og Kjøbstædernes Communalbestyrelse staae altsaa pari passu, og et ganske andet Princip end det i Loven opstillede vil blive indført, naar Fleertallets Forslag tages tilfølg.

Dertil kommer endelig, at det ærede Fleertals Forslag ikke engang strengt kan gennemføres. I mange Tilfælde maa der ligesaafuldt

recurreres til Amtsraadet og til Amtmanden efter Udvalgets Fleertals Forslag som efter Lovforslaget; i Tilfælde af Entledigelse, Dødsfald og midlertidigt Forsald maa Amtsraadets Assistance tilkaldes, og dets Bistand vil altsaa ikke i det Hele kunne undværes.

Af Hensyn til Alt hvad jeg saaledes har fremsat, maa jeg bestemt modsætte mig det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag, og jeg vil endog finde overveiende Betænkkeligheder ved at anbefale Loven til Hans Majestæts Sanction, hvis denne Forandring foretages. Jeg maa i den Anledning minde det ærede Thing om Regeringens Stilling til denne Sag. Regeringen har ikke anseet denne Lov for paatrængende nødvendig, tværtimod anseer den Forligsvæsenet, saaledes som det nu er ordnet, for en Institution, der har virket og virker til Held for Landet, og det er kun for at give efter for et af det ærede Thing udtalt Ønske, at Regeringen er fremkommet med Lovforslag saaledes, som det nu foreligger. Regeringen antager ogsaa, at selv om denne Lov ikke bliver vedtagen, vil Forligsvæsenet fremdeles vedblive at virke til Held.

Hvad angaaer det af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) stillede Forslag, da kan jeg vel ikke erkjende, at enten de samme Grunde eller alle de Grunde, som tale for at udelukke Dommere fra at kunne være Forligscommissairer, ogsaa skulde tale for at udelukke Dommersfuldmægtige deraf; jeg erkjender imidlertid, at Noget taler derfor, og skal derfor ikke have Noget at erindre imod, at dette Ændringsforslag bliver vedtaget.

D. Müller: Jeg har ingenlunde følt mig overbeviist ved de Grunde, den ærede Ordfører har anført for, at vi skulle fravige Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra Landstinget, og der er to Ting, som jeg i den Henseende finder afgjørende. Den ene er, at man ikke uden Nødvendighed skal skabe nye Valgsforsamlinger, hvilket allerede udtrykkeligt er omstalt af en anden æret Taler; den anden Grund er den, at man efter al Rimelighed ikke kan vente at faae saa brugbare Forligsmæglere paa